

Протокол

гр. София, 28.09.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 28.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4419** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 15.27 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – М. В. А. чрез законния си представител В. Д. А. - редовно уведомен, не се явява, представлява се от законния си представител и от адв. Н., с представено по делото пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ - Директорът на Национална гимназия по древни езици и култури „Св. К. К. Философ“ - редовно уведомен, явява се лично и с адв. С., с представено по делото пълномощно.

СГП – редовно уведомена – не изпраща представител.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА отговор от Н., постъпил на 28.07.2022 г. в отговор на молба на жалбоподателя от съдебно заседание на 29.06.2022 г., с приложени писмени доказателства.

АДВ. Н.: Водим допуснатия ни свидетел.

АДВ. С.: Водим два от допуснатите ни свидетели. Третият свидетел, моля да бъде призован. Той се казва П. С. и е инспектор към детска педагогическа стая - 09 РУ. Представям в цялост протокол 16 от заседание на педагогически съвет от 14.04.2022 г., тъй като по делото липсва една страница от него.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА доказателствата, приложени към отговора на ответника от 28.07.2022 г.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представения днес протокол 16 от заседание на педагогическия съвет 14.04.2022 г. в цялост.

АДВ. Н.: По искането за призоваване възразявам. Считаю, че този свидетел няма отношение към случая, тъй като моят доверител в никакъв случай не е бил викан от детска педагогическа стая, нито се води на отчет там.

АДВ. С.: Свидетелят е участвал в тези протоколи за проведените срещи.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на допуснатите свидетели.

В залата се въведе свидетелят.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

К. А. А. - 44 год., българка, български гражданин, неосъждана, без дела със страните.

СВИДЕТЕЛЯТ А.: Майка съм на жалбоподателя.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същият обеща да говори истината.

На въпроси на страните, свидетелят А. отговори:

На 15 март бяхме извън С. по служебна работа. В 13 ч. синът ми се обади, а аз знаех, че по това време той трябваше да е на заседание на училищния съвет, на който беше член. Каза ми, че трябва да дойдем на адреса на училището, положението е много сериозно и че имало полиция и ми затвори. Ние му казахме, че няма как да дойдем, защото сме далече и пътят ни е минимум два часа. След това ние се опитахме да се свържем с него. Следващите близо три часа нямахме връзка с него въобще. Ние му звъняхме, но той не вдигаше. Започнах да издирвам класния ръководител А. П. и се оказа, че тя не е на работа в този ден и не знае нищо и съответно я помолих тя да се свърже с някой от училище. Междувременно ние пътувахме вече обратно към С.. Класната върна обаждане да ми каже да се яви в 10 ч. на следващия ден при директора на училището. Продължихме да пътуваме към С., тъй като нямахме връзка с детето. Мисля, че в 15 ч. бяхме в двора на училището и попитахме охраната за М. А. и той ни заведе в директорския кабинет. Той беше на 14 г. тогава. В този кабинет беше директорката, заместник-директорът И. и една дама, която впоследствие разбрахме, че е психолог на училището и детето. Видяхме, че М. не е на себе си и мълчи и директорката ни разказа дълга история, от която става ясно, че в училището са получили искане за достъп до обществена информация и доста време е разследвано

кой е автор на сигнала. Разказаха ни процеса на разследване за установяване на автора и завършиха с това като казаха, че е синът ми, използвайки фалшиво име и това е създало големи проблеми в училището, тъй като при неполучаване на информация от училището е ескалирало на горни нива - МОН, Министерство на културата, тоест институциите, които имат пряко отношение към образованието.

Доколкото разбрах от него, че той е изпратил, тъй като по това време имаше интерес във връзка с такъв проект полуученически, полунегов за изследване на ЗДОИ и той по принцип се интересува активно от граждански права и повлиян от този проект, е приложил тези знания върху училището, изисквайки информация, която е получил от сайта на друго училище, тоест изброените там документи. Той просто ги е преписал. Изброени различни видове документи, които училището по принцип трябва да поддържа. Не мога да изброя в детайли каква информация е изискал, но всичко свързано с училището. Наистина детайлна информация, за което е причинил административна работа. Доколкото разбрах, те не са предприели действия по искането, така че не знам. Знаем какво съдържа искането, защото го видях от него. Той ми го показва. Не знам и дали е имал отговор. Предприетите действия по откриване на фактите от наша страна беше оттегляне на искането от него, веднага на секундата. Аз също бях афектирана, научавайки информацията и виждайки какво той като административна тежест би причинил на училището и се извинихме за това, което е последвало за училището.

От страна на училището, от директора и зам.-директора, имаше хипотеза, че той не е действал сам и е имало някой друг. Беше изказана хипотеза, че той не е възможно да разбира толкова детайлно правна информация и е подготвено от някой друг.

Вкъщи, когато се прибрахме, той беше изпаднал в нервна криза, нито е ял, нито спал. Седеше в един ъгъл и това ни накара да потърсим психолог още на следващия ден, защото той директно се разболя. Стоеше в стаята на сестра си на кълбо 3 дни и ние като родители разговаряхме с него. Видяхме събраните от него закони и наредби. Не е дочул от никой. Той по-скоро го е приел за задание, проект, за съжаление без да си даде сметка за последствията, които би имало.

На самата среща попитах директорката кои са били лицата, които са го разпитвали, защото казаха, тъй като разбрах, че е имало полицаи и че ще бъде разследван от ГДБОП. Помолих да ми дадат имената на полицаите, които са присъствали на този разпит и да кажат какви документи е разписвал. Не получих такива имена.

Още същия ден помолих по телефона директорката, защото изяснявайки неговата ситуацията от негова гледна точка, чухме и неговата позиция по въпроса, той въобще не си спомня какво е говорил по време на този близо тричасов разпит и какви документи е написал. След това исках среща с директорката, за да поясня, че няма никакви други учители, които да седят зад него и че той е действал афектиран от случки, междувременно случили се в училище в края на първия срок, като уволнение на класен ръководител, уволнение на учител по български език. Както казва сега той, просто е искал да види как работи системата, в която той така или иначе е член. Междувременно той е доста активен социално и граждански, включително и в самото училище. Той беше отговорник на класа, член на училищния съвет, координатор за Б. в училище и до ден днешен той продължава да е активен по отношение на граждански права.

На следващата сутрин бяхме на среща с директорката и опитах да обясня, че няма глобален умисъл и другите учители, които да стоят зад него, а че е действал сам и не

си е дал сметка за последствията за училището.

Помолих и казах, че той заслужава наказание, за да знае, че правото не е само един закон, а има реално отражение върху други хора, но помолих да му се даде шанс той да се сблъска с това, което е направил, да помогне за събиране на документите, да остане в това училище, защото това е много важно за него. Директорката ми каза, че на практика той няма място в това училище. До този момент нищо не сме разписвали и никакви документи не сме получавали. На тази среща с директорката аз казах, че държа да присъстваме на съвета, който беше назначен за следващия ден.

В „Ш.“ дойде покана, с която ни канят да присъстваме на съвета и когато ще му бъде наложена санкция. Нямахме описание на това, за което ще му бъде наложена санкцията и няма член, по който нарушава правилника.

До този момент, включително и явяването на съвета, мислехме, че той ще бъде санкциониран за нарушаване на престижа на училището, защото това разбрахме от разказа.

На 17-ти следобед беше педагогическият съвет. Мъжът ми и синът ми присъстваха. Аз не бях в състояние. Доколкото знам те са присъствали на целия съвет, а са извикани само накрая, за да представят тяхната позиция. Не знаят какво е станало на съвета и какво е било представено. Само накрая за десетина минути са извикани и той се е извинил на учителите, доколкото разбрахме предстояли проверки в училището и се е извинил. Същото е казал и баща му да дадат шанс на детето да продължи да учи това в същото училище.

Междувременно на мен ми се каза няколко пъти, че това е срамно петно, което ще остане в досието му и аз като родител трябва да направя всичко възможно да го избегна. Това ми го каза директорката. Аз, непознавайки процедурите в образованието, звъннах на Р., за да видя какво следва, защото не е лесно да преместиш дете в 8 клас, когато то идва от специфично училище. Казах на директорката, че чакам заповедта за преместване, за да потърся съдействие от Р., които ми обясниха, че при наличие на заповед, те имат отговорността да намерят училище. Така че ние вече започнахме да чакаме заповедта, броейки 14 дни от деня на съвета. Те изтекоха и нищо не се случи. Междувременно детето беше в положение, при което само при мисълта да се върне в училище, започваше да трепери. Добре, че се случи ваканция. Бяхме помолили директорката да отсъства 5 дни по семейни причини, за да не се налага да присъства. Тя ни отказа с мотив, че по това време той вече няма да е ученик на Н.. А той трябваше да продължи да е ученик на Н., защото няма заповед за преместване.

На 4-ти ни повикаха в агенция „Социално подпомагане“ и там ни запознаха с друга информация, която за първи път чухме. Там беше цитирано друго име и се оказа, че обвиненията вече са две срещу него. Тогава на тази среща разбрахме. До тогава нямахме представа. Със социалните разговорът мина добре. Не сметнаха за нужно да идват и да ни поставят под наблюдение. И там казаха, че е заведена преписка срещу него в ГДБОП. Мъжа ми обикаляше в приеманата да пита. Никой не ни е търсил до този момент, не ни е казал по някакъв начин, че това е факт. Дали е факт или не, не знам. Когато ние търсихме, нищо не намерихме. В крайна сметка на 18-ти април дойде заповедта. Тогава ни беше връчена. След като безрезултатно бях посетила повечето държавни училища с подобен профил, бях принудена да го прехвърля в частно училище, защото вече течеше времето на заповедта и така и не получих информация от Р. дали са намерили училище.

Няколко пъти бяхме на семейна терапия, защото всички бяхме засегнати от тази ситуация, включително и дъщеря ми. Заключение на психолога беше, че детето е загубило всякакъв интерес към училище и трябва да работим по възстановяването му. В момента е в четвърто училище. Не се чувства добре. Случва се да пътуваме един път месечно.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси.
Върна се личната карта на свидетеля.
Същият се освободи от залата.

В залата се въведе свидетелят.
СНЕМА самоличността на свидетеля:
К. А. Ш. - 47 год., неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същият обеща да говори истината.

На въпроси на страните, свидетелят Ш. отговори:
В Н. изпълнявам длъжността училищен психолог. По случая с М. А. знам много. Той продължи месеци наред, така че нещата са доста. Не знам дали мога да обобщя.
По време на работен ден, някъде към края на януари месец - междусрочната ваканция, бях на работното си място и се получи информация, че на училищната поща е подадено заявление по ЗДОИ от името на г-н П. П.. Съответно ние се опитахме да проверим неговата самоличност по някакъв начин и се оказа, че това е фалшив профил, доколкото ние можехме да установим и видим. Снимката беше на коренно различно лице. Мисля, че беше на ректор на Висше учебно заведение. Не мога точно да си спомня, но снимката беше свалена от интернет на друго лице с друго име.

На въпрос на съда дали М. А. отрича да е поискал достъп от профил на името на П. П., адв. Н. и бащата на същия отговарят, че същият не отрича.

На въпроси на страните, свидетелят Ш. отговори:
Участвах в две срещи с М. А. и родителите му. На първата среща бяхме директорът П. и зам.- директорът. Тя беше средата на март. Тогава присъстваха представители на органи на реда – инспектор към детска педагогическа стая на 09 РУ П. С.; г-н В. - квартален отговорник към СДВР от същото РУ; аз в качеството ми на училищен психолог и представител на ГДБОП.
На този разговор ние добре знаем, че трябва да присъстват родителите на детето. В самото начало на срещата, от първата минута, веднага се опитахме да се свържем с родителите и М. А. предложи телефона си, за да се свържем с тях. Набра ги и се оказа, че и двамата не могат да дойдат. Те пътуваха към С. и не можеха да присъстват на момента веднага. Много важен момент беше за мен, че първо те са уведомени и знаем техните права. Когато приключи разговорът с тях, той много настоя да разбере поведът за разговора на тази среща. Настояваше поне 2-3 пъти. Съответно органите на реда му обясниха причината и питаха дали той е извършил това, тъй като следите

водят към него, неговия телефон фигурира. Кварталният е разговарял няколко пъти с него и му каза: „Това е вашия глас категорично. Аз разговарях с Вас по-дълго, за да мога да запомня гласа Ви“. В началото М. отричаше. Ние разговаряхме принципно за нещата. Знаехме, че нямаме доказателства към онзи момент, но всички следи водеха към него. Разговорът се водеше принципно какви биха били последствията.

В разговора той призна, че е извършил това деяние и го е направил от недомислие.

На първата среща той изготви тези писма за оттегляне на заявлението.

Родителите дойдоха на тази първа среща след началото, малко след това, 30 минути, не помня точно.

Разбира се, че ги запознахме с разговора в момента, в който дойдоха. Директорката ги запозна много подробно с всичко от - до.

Органите на реда му казаха, че текат множество проверки. Ангажирани са редица институции като прокуратура, ГДБОП, Министерство на образованието, доколкото съм запозната, което няма отношение към случая. Това са паралелни неща и полицията работеше и по тези сигнали.

Според мен не е оказван натиск върху М., тъй като той самият многократно настояваше, преди да дойдат родителите му да разбере причината. Даже ми направи впечатление, че когато казахме, че родителите ще дойдат, той поиска пръв да им каже. Категорично в момента, в който му казаха от къде са и за какво са там, според мен знаеше, защото невербалната му комуникация го издаваше и аз веднага казах на директорката, че смятам, че това е той, още преди да признае.

Категорично не е прекомерно наказанието. Деянието за нас беше като административен тормоз. На нас ни пречеше да извършим преките си служебни и образователни задължения. Второ, какво преживяхме ние, колко дни и безсънни нощи според мен е тормоз. Според психологията тормоз е дълготрайно целенасочено деяние и за мен това категорично влиза. В този смисъл беше тормоз над администрацията и лично върху мен. На самия орган, педагогическия съвет, който взема решенията законово. Ние също работим със законите и нашият законов орган е педагогическият съвет. На самото обсъждане, за 20-годишната ми практика, няма такова категорично становище и възмущение от страна на колегите за степента, наглостта и размерът на постъпката. Те я наричаха по различен начин, но бяха категорични. Изказаха се множество колеги и бяха категорични, че този ученик не може да продължи образованието си там. Също искам да кажа в този смисъл имахме подобни действия в 10-годишната ми практика в Н. и 20 години общо, при подобни по тежест дейния, налагахме абсолютно същото наказание и превантивната роля се изиграваше. До сега нямаме подобен повторен случай. Превантивната роля на тези наказания е точно такава. Аз като психолог, трябва да премеря. Аз съм спокойна за своята съвест, защото от една страна е едно дете и от другата страна в случая са 650 деца и 100 учителя.

Опитахме се това да остане в тайна, защото може да бъде по някакъв начин притискан и тормозен от страна на другите ученици. Имаше обаче ученици от ученическия съвет, които по някакъв начин бяха информирани и те казаха нещо от рода на: „Как можа да го направиш“. Беше нещо такава, но не си спомням точните думи. Позицията им беше подобна на тази на учителите, да кажем общо.

При степента на деянието, при отсъствието следващите дни от училище, защото се взе общо решение с родителите той да остане вкъщи няколко дни

или до изясняване на ситуацията, така че на практика той не беше в училище. Родителите му на следващата среща, която беше ден, два след това, съобщиха, че са посетили външен психолог. Той, подобно на мен, е казал, че трябва да понесе отговорността, независимо от разбирането към неговите чувства и психично състояние.

Нямам информация за други случаи с искания по ЗДОИ.

Ние няма как да уведомим родителите, като на 15-ти разбираме от органите на реда, че има евентуална връзка. Разбира се, денят, в който разбираме, правим среща с родителите.

Полицаяте дойдоха на място и поискаха да разговарят с този ученик и съответно аз трябваше да присъствам на този разговор. Те не можеха да разговарят без мен. Това е тяхно решение. Наше задължение е да уведомим родителите. В момента, в който аз влязох в стаята, казах, че трябва да се информират родителите веднага.

Разбира се, че знаем неговите права. Знаем, че не може без неговите родители. Както казах, той настояваше многократно да разбере повода на срещата, както и че аз смятах, че той знае.

На срещата, когато дойдоха родителите на М. от ГДБОП нямаше представители. Не си спомням.

Не си спомням писмата, които бяха написани от М. да сме ги показвали на родителите. Те бяха на масата, доколкото си спомням. Дали сме ги показали нарочно не си спомням. Аз водих протокола на тази среща.

Втората среща е тази, която беше по настояване на родителите, 1-2 дни след това. На нея бяхме аз, директорката и заместник-директора, майката и бащата. Пак аз водих протокола от тази среща.

Нямам информация дали не е идвал през целия период.

В момента на срещата поведението му беше уравновесено. Стараеше се да остане спокоен. Имаше лека тревожност, но я прикриваше. Самоуверен беше и категоричен, че не знае нищо, като изключим невербалното му поведение.

След като призна, сякаш се успокои, което за мен също беше важно. Той остана самоуверен почти до края. Изразяваше някакво съжаление, но не разкажаше. Тревожността му спадна според мен, защото сякаш му падна товар от плещите. Остана самоуверен и се опита да остане стабилен до края.

Върна се личната карта на свидетеля.

Същият се освободи от залата.

В залата се въведе свидетелят.

СНЕНА самоличността на свидетеля:

А. А. П. - 61 год., неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същият обеща да говори истината.

Работя в Н.. Преподавам физика и астрономия и съм класна на жалбоподателя. Също съм и системен администратор в системата на електронната платформа на електронния дневник „Ш.“.

Като системен администратор, в края на януари, установих пробив в системата. Нерегламентирани влизания от моя профил с непознат IP адрес от W. 10, през М., която аз не употребявам. След това сигнализирах в „Ш.“. Това беше периодът 30 – 31 януари и около 01 февруари. По същото време получих имейл от лице, представящо се като експерт по мрежова и информационна сигурност от МОН, с логото на МОН и адрес, който включва it.mon, само, че с домейн на gmail. Това бяха поредици от имейли, в които първоначално ме помоли да си сменя паролата, а след това ми поиска паролата, тоест се опита да влезе в платформата Т., с която работим. В самата кореспонденция имаше срокове, които ми поставяше. Имаше изричното условие да му отговоря на имейла и т.н. Аз, след второто писмо се свързах с човека от МОН – Ф. И. се казва и установихме, че той не е пращал и те нямат такава практика да пращат имейли с домейн на gmail и се установи, че някой използва неговата самоличност, с цел измама, за да пробие в системата на Т.. Ползваше неговото име просто. Представя се за него, с логото на МОН, с неговата длъжност.

При разговора той ме уведоми, че неговият началник желае да се направи разследване по този случай и да изпратя всички оригинални имейли, за да може да се проведе разследване. Не мога да кажа след това какво се е случило.

Абсолютно идентичен начин на изразяване имаше в имейлите. Изрази, примерено за даване на срок „давам ви три дни, за да ми отговорите“, „давам ви срок до края на деня направете еди-какво си“. След това изрично да се отговори на посочения имейл и в двата случая. Начинът, по който е направен вече казах, самият имейл адрес, включвайки структурата и институцията, от която е изпратен. В моя случай МОН, а в другия случай К., включен в самото име на имейла и един и същ домейн, едно и също представяне. Абсолютно един и същи модел на писане на имейли. Още преди да знаем кой е писал този имейл от името на П. П., ние се досещахме, че е един и същи човек.

Не съм присъствала на срещите с М.. По време на първата среща бях болничен и бях вкъщи. По някаква случайност трябваше да набера М. по телефона и установих, че това е същият номер, който ползва в писмото, който ползва до училищния имейл.

Обади ми се майката на М., за да ми каже, че е получила обаждане от него и иска да се свърже с него и аз ѝ казах, че е в училище. Не мога да си спомня дали аз се свързах или г-жа П. се свързаха с мен и исках да дам телефонния номер на майката и го дадох и тя се свърза с тях.

Направих предложение на педагогическия съвет за наказание преди съвета на 17-ти. Написах предложението дните преди съвета, а на съвета го докладвах това становище какво се е случило с предложението за наказание. Не е по образеца.

М., след съвета отсъства първо по семейни причини известно време, колкото е максималният възможен брой. След това си дойде с медицинска бележка. Аз съм го виждала един или два дни на училище, последния ден, преди да бъде отстранен от училище. Не мога да си спомня точно кога беше отстранен, преди да си вземе отпусното. Не знам точно с какъв мотив е в книгата на училище. Доколкото знам, той е напуснал по собствено желание. Той може да

бъде наказан и след това да напусне по собствено желание.

Не мога точно да кажа колко време след този съвет, но достатъчно, за да получим становище от социалните.

С него не съм разговаряла, защото той не посещаваше училище.

Говорила съм с майка му няколко пъти и съм разменяла съобщения с баща му. Разменяхме съобщения в „Ш.“ с бащата, а с майката съм разговарях по телефона, като тя се е свързвала с мен.

Докато учеше, като класен ръководител го познавам М. само около месец, месец и половина и това, с което беше изявен беше, че организираше класа за разни мероприятия. Учениците участваха, но мисля, че по-скоро не искаха. След като М. напусна имаше едно облекчение.

Никой от учениците не е споделил, но съм дочувала от учениците, че добре, че го няма. Като отговорник на класа, може би е имал някакви изисквания към тях.

Беше много добър ученик.

Аз бях негов класен възрастност от втори срок, който е от 04 февруари, тоест месец, месец и половина. Когато получих част от писмата още не му бях класен ръководител, а след това вече бях.

Не мога да кажа дали учениците са страдали за стария си класен ръководител. Не са го изразявали пред мен.

Отношението на учениците към мен беше, че ме приеха и работим заедно и до този момент.

Предишният класен ръководител, преди втория срок напусна училището.

Върна се личната карта на свидетеля.

Същият се освободи от залата.

АДВ. С.: Моля да ми бъде дадена възможност да представя доказателства относно образуване на наказателни преписки.

АДВ. Н.: Моля да ми дадете още една възможност да доведе психолог като свидетел. Моля също по-рано да се представят доказателствата за образувани преписки, за да се запознаем с тях.

По доказателствата и доказателствените искания, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА до разпит при режим на призоваване още един свидетел на жалбоподателя.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответника да представи доказателства за образувани преписки по наказателни производства срещу жалбоподателя, които да представят в срок до края на месец октомври 2022 г.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 09.11.2022 г., от 15.30 часа, за която дата

страните уведомени от днес.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ като свидетел по делото П. С., инспектор Детска педагогическа стая към 09 РУ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16.44 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: